

بزرگ و مستقل ایران را تأسیس کند (ص ۲۸۴) قدری ساده کردن قضایا است. چرا که حتی ساواک اطلاع داشته است که از طرف رؤسای درجه یک فراماسونری مانند رؤسای کشور فنلاند و نروژ در سفری که شاه به اروپا داشت از وی چنین امری درخواست شده بود.^{۱۱} در داخل کشور نیز کسانی چون اسدالله علم با اهداف سیاسی چنین برنامه‌ای را پیگیری می‌کردند. مراسم تقدیس لژ بزرگ ایران نیز توسط سه استاد اعظم فراماسونری بین‌المللی صورت گرفت.^{۱۲}

اما جدای از بسیاری مطالب دیگر که درباره شریف امامی وجود دارد و ناگفته باقی مانده است، باید به آخرین حادثه بسیار مهم زندگی سیاسی او و حتی رژیم پهلوی نیز اشاره‌ای داشت، و آن موضوع تشکیل کابینه کم دوام وی در شهریور تا آبان ۱۳۵۷ است. علت تشکیل کابینه، روند اوضاع و احوال کشور، سیاست داخلی و خارجی حکومت پهلوی در این دوران بسیار پر تلاطم، جریان واقعه ۱۷ شهریور، مساله خروج امام از عراق و عزیمت به پاریس، و بسیاری مسایل دیگری که البته تنها راوی دست اول آن خود شریف امامی بوده، ناگفته مانده است. جالب آن که بعدها محمدرضا پهلوی، انتخاب او به نخست‌وزیری در این ایام را یک اشتباه بزرگ خوانده است.^{۱۳} و عده‌ای دیگر او را مسئول تضعیف و تسریع در فروپاشی رژیم پهلوی می‌دانند.^{۱۴} به هر حال وی تمایلی به صحبت در این خصوص نداشته است، اما فروپاشی رژیم را قطعی دانسته، و لذا از مدت‌ها قبل ثروت خود را به خارج از کشور انتقال داده بود، و تنها یک منزل و کتابخانه‌ای را باقی گذارد که در اختیار دولت موقت قرار گرفت.

گفتگو ۲۱۷

یادداشت

خاطرات جعفر شریف امامی، پیوست ۱، ص ۲۶۵

^۱ همان ص ۲۶۶

^۲ علیرضا ازغندی، ناکارآمدی نخکان سیاسی ایران بین دو انقلاب، نشر توس، تهران ۱۳۷۸، ص ۱۵۲

^۳ جهت تفصیل بیشتر رک، دکترالمعارف تشیع، ج ۱ ص ۴۱۴، به نقل از خاطرات ارتشید فردوست، انتشارات اطلاعات، تهران چاپ پنجم، ۱۳۷۱، ۲۶۰ ص ۴۰۰

^۴ مناسفانه از شبکه خانوادگی شریف امامی اطلاع چندانی نداریم. مطمئناً او در افشار مختلف اجتماعی و در کنسرت‌های مختلف منسوبانی داشته است، که شناسایی آنها برای شناخت بهتر و اهمیت خانواده شریف امامی مفید واقع خواهد شد.

^۱ جهت تفصیل مطلب رک خاطرات فردوست، ج ۲، ص ۴۰۰

^۵ همان ص ۴۰۰

^۶ همان ص ۴۰۰

^۷ همان ص ۴۰۰

^۸ عباس میلانی، معمای هویدا، نشر اختران، تهران، چاپ ۲، ۱۳۸۰، ص ۱۹۹